

Doopsgezind Gemeentebiad van Koog en Zaandijk en Westzaan

Nummer 3, mei - juni 2009.

Doopsgezind Gemeentebled van Koog en Zandijk en Westzaan

Adressen.

Vermaning:

Tevens postadres
Lagedijk 34
1541 KC Koog a/d Zaan
tel: 075 6159535
De Gemeente Online:
www.dgzaandijk.doopsgezind.nl

Predikant:

Ds. G.Tj. Kindt.
"Het Mirakel"
Jan de Wittestraat 36
1541 LB Koog a/d Zaan
Tel: 075 6151241
06-22456538
E-mail:
tjallingkindt@kpnplanet.nl

Elke eerst volle week van de maand is de predikant niet beschikbaar. Neemt u dan zo nodig contact op met de kerkenraad.

Kerkenraad:

Voorzitter:
Afgevaardigde BV/NHDS/regio/
contactpersoon redactie.
Zr. S. de Boer - Sabel
Weverakker 3
1541 VN Koog a/d Zaan
tel: 075- 6311695
E-mail:
simone.sabel@gmail.com

Secretaris:

ledenadministratie
Br. A. van Ballegooijen
Dr. Jan Mulderstraat 6,

1544 VA Zandijk
tel: 075 6353704
E-mail:
arie.van.ballegooijen@planet.nl

Penningmeesteres:

Leden:

Regeling Vervoer zondag:
Br. IJ. Aalders,
Geerteveld 30,
1541 PJ Koog aan de Zaan.
tel.: 075-6311794
E-mail:
ijke.aalders@hotmail.com
Bij geen gehoor: zr. de Boer
bellen. Tel. 075-6311695.

Contactpersoon Rijper Sociëteit

Wereldgebedsdag/kerken
Westzaan, Contactpersoon
Sweepstichting.
Zr. H. Schenk – Prinsze
't Hoenstraat 15
1551 GA Westzaan
tel: 075 6355698
E-mail: jaapschenk@kpnmail.nl

Regeling kostersdiensten:

Zr. C. de Wit
Merckenrif 139
1531 MP Wormer.
Tel: 075 - 6570580.
E-mail:
corriehenkdewit@wanadoo.nl

Overig:

Eindredactie Gemeentebled:
Br. R. van der Velde
Dr. J. Mulderstaat 6
1544 VA Zandijk.
tel: 075 6353704
E-mail:
ron.van.der.velde@planet.nl

Zieken:

Graag melden bij de
kerkenraad.

Financiën:

Girorekening: 402480
t.n.v. Boekhouding
DG gemeente van
Koog en Zandijk en
Westzaan, Lagedijk 142 a,
1544 BL Zandijk
Ook voor vrijwillige bijdragen
en abonnement blad.
De kosten van het
Gemeentebled bedragen
€ 12,= =. Dit is exclusief
portokosten.

Archivaris:

Br. G.J. Honig
Dubbele Buurt 6
1521 DC Wormerveer
tel: 075 6281634

Webmaster:

Zr. C. de Wit
Merckenrif 139
1531 MP Wormer.
Tel: 075 - 6570580.
E-mail:
corriehenkdewit@wanadoo.nl

Mei - juni 2009.

Jaargang 53, Nummer 3.

**Kopiedatum volgende
nummer: 15 juni 2009.**

Redactie:

Ron van der Velde, Simone de Boer
en Corrie de Wit.

Doopsgezind Gemeenteblad van Koog en Zandijk en Westzaan

Inhoudsopgave.

Adressen.	2
Inhoudsopgave.....	3
Van de redactie.....	3
Van de predikant.....	3
Vakantie ds. Tjalling Kindt.	4
Van de Kerkenraad.....	4
In Memoriam 1.	5
In Memoriam 2.	6
Bezoek in Westzaan.....	6
Kroniek van de kerk.....	7
Het graf van de familie Sweepe.	13
Wijsheid.	14
Een steen in de vijver.....	14
Hoe kom je naar de Vermaning? II.....	15
Het Paasontbijt.....	15
Broederschapsvergadering.	16
Oproep.....	16
Bezoek aan de Vermaning.....	17
Verslag kerk.....	17
Agenda.....	18
Verjaardagen.....	18
Kerkdiensten.	19

Van de redactie.

Door Ron van der Velde.

Hiermee heeft u het Pinksternummer in de hand. We zijn heel blij met de bijdragen voor dit nummer van de mensen die geregeld iets insturen. Zo heeft zr. Hennie Schenk heel erg haar

best gedaan met twee stukjes. Verrassend is een bijdrage van Yvonne Kooymans en Simone heeft verslagen van twee van haar leerlingen, anoniem, gegeven om op te nemen in het blad.

In april is zuster Elisabeth Koning overleden. Zij was een trouwe zuster als het ging om het bezoeken van de redactievergaderingen. Nu heb ik het alleen over het Gemeenteblad. Zij schreef voor elk blad vele stukken. De bekendste was: " De kroniek van de Kerk". In dit blad vindt u de laatste van haar hand. In het volgende blad zullen we haar gedenken in de vorm van een in memoriam.

Tijdens de redactievergadering hebben we besloten om haar plaats niet op te vullen. De redactie bestaat voortaan uit drie personen.

De foto's gepubliceerd in het blad zijn van Corrie de Wit en Ron van der Velde. De voorplaat is van mijn hand. Deze foto heb ik gemaakt met het gedicht in het achterhoofd dat zr. Riek Sabel zo mooi vindt en dat eindigt met de woorden: "en Holland is de bruid". Een waardige foto voor het Pinksternummer, nietwaar. Enige foto's werden van internet geplukt.

Van de predikant.

Vertellend verschijnen, zegenend verdwijnen.

Lucas 24:36, 51.

DoorTjalling Kindt.

Het laatste hoofdstuk van Lucas laat op het eerste gezicht op plastische wijze zien hoe Jezus na zijn dood de leerlingen opschrikt door plotseling te verschijnen en voor hun ogen een stukje gebakken vis te eten om extra aanschouwelijk te maken dat de dood geen vat op hem heeft gehad.

Lucas overspeelt zijn hand daarmee. Door zo overtuigend te vertellen maakt hij het onmogelijk de opstanding van Jezus geestelijk te verstaan. Het lijkt er op dat de oude tekst van Lucas zo een

Doopsgezind Gemeenteblad van Koog en Zandijk en Westzaan

hindernis wordt om God te vinden in de context van onze tijd

Verplaats je je echter in de context van de tijd van Lucas, dan merk je dat ook toen mensen beter uit de voeten konden met een eventuele geestelijke opstanding van Jezus.

Lucas kiest de onmogelijke optie Jezus lijfelijk en tastbaar te laten opstaan. En wij kiezen tegenwoordig liever voor de optie door Pasen te vergeestelijken.

Lucas ligt dwars zowel nu in deze tijd als toen in zijn tijd. Heel nauwkeurig schikt Lucas zijn woorden. Jezus verschijnt in het vertellen over zijn leven. Dit vertellen geeft handen en voeten aan wat mensen tot dan toe overgeleverd hadden. Al vertellend, zegt Lucas, krijgen de overlevering van Mozes, de profeten en de psalmen handen en voeten voor de toekomst. Ze krijgen een nieuw inzicht dat een mentaliteitsverandering in de wereld teweeg moet brengen. Lucas vertelt dat dit nieuwe inzicht hen naar buiten leidde, buiten het centrum van de traditie Jeruzalem.

Hier draagt Jezus de intentie van God die zichtbaar is in de overlevering tot nu toe over op zijn leerlingen. Hij verdwijnt in zijn opdracht. De leerlingen keren met hun nieuwe inzicht terug naar het centrum van de oude traditie. Dit gaat hun vertrekpunt worden. Dan is het wachten tot ze met geest bekleed gaan worden.

Lucas zegt in deze geschiedenis, dat inspiratie, die geestelijk blijft geen toekomst heeft.

Lucas is spannend omdat hij de omgekeerde weg gaat. In plaats van een geestelijke uitweg te wijzen in een pijnlijk lijfelijke wereld, wijst hij de verrassing aan van mensen die hun inspiratie gestalte geven in het vlees en de benen van alledag.

In gedachten verzonken, geleid door dit perspectief dat Lucas wijst, kijk je de wereld rond naar wat nu smakelijk een broodje zou verorberen, een slokje water tot zich zou nemen, verheugd zou zijn met onderdak, blij zou zijn met een bemoedigend woord, wat zich zou verheugen in het ontvangen van onderwijs.

Met zijn dwarse perspectief, die in plaats van vergeestelijking van het lijfelijke zoekt naar verlijfelijking van het geestelijke legt Lucas de fundering van een vernieuwde traditie, die zoals hij zegt de 'toezegging van God' waar wil maken. Dat blijkt de toekomst van mensen te zijn die, in zijn woorden, 'ongelovig zijn van blijdschap' dat geest lichaam wordt. Dat zijn de mensen die geen geloof meer nodig hebben, intens verheugd als ze zijn als overal op aarde 'geest zichtbaar wordt waar mensen in vrede en gezondheid van hun broodjes smikkelen en in staat zijn dankzij scholing en middelen vrije informatie te vernemen en door te geven. Dat is Pasen, dat is Pinksteren, dat is hemelvaart. Jezus draagt de intentie verborgen in de schepping over aan lijfelijke mensen.

Vakantie ds. Tjalling Kindt.

Onze predikant is met zomerverlof van 1 juni t/m 19 juli. Hij blijft daar bereikbaar voor eventuele pastorale dienstverlening.

Van de Kerkenraad.

Door Arie van Ballegooijen.

Soms wordt er wel eens iets vergeten. De inleiding bijvoorbeeld. Meestal overkomt dat de secretaris. Dom hè? We hielden toen maar even een stilte en keken naar het schitterende uitzicht vanuit het huis van zr. Koning.

Het was dus zonder die inleiding dat we aan de vergadering begonnen, op die 30e maart. Het had wel als voordeel dat

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

we snel aan de financiën konden beginnen. De Financiële Commissie en de boekhouder waren immers aanwezig. De boeken van Kerkenraad en Sweepstichting waren gecontroleerd en verder namen we de begroting door. Er waren geen problemen. Heel boeiend is ook altijd de bijdrage van br. Schuddeboom. Hij legt uit, hij licht toe, hij vat samen, hij slaat kwink en we begrijpen het ook nog allemaal. Zowel de liquiditeit als de solvabiliteit zijn in orde. Geweldig nietwaar. En dan nog meer van dit soort zinnen voor ingewijden. Nadat deze gasten in de Kerkenraadsvergadering waren verdwenen, werden meteen de notulen goedgekeurd. Daarna passeerde in rap tempo een aantal kleine puntjes. Het langst stonden we stil bij de bijdrage van ds. Kindt. We spraken over de vesper die vanaf volgend jaar een aantal keren per jaar gehouden zal worden. Die krijgt een heel bijzondere vorm, waarvoor misschien extra deskundigheid nodig is.

Daarna spraken we over Pinksteren. We kwamen tot de conclusie dat we de traditie van een gezamenlijke dienst in Zaandam gaan doorbreken. Ook spraken we even over de net aangelegde nieuwe geluidsinstallatie. Dat is, net als *Apeldoorn*, bijna een rijpe vrucht, maar er zit nog wel een stekel aan, zo is gebleken. (En nee, het is zelfs ook niet nodig dat we daar heen bellen.) We nemen gewoon contact op met de leverancier. Die zal er naar kijken. De voorbereiding van het Avondmaal voor de Witte Donderdag werd ook nog even genoemd. En natuurlijk het Paasontbijt. Het ziet er naar uit dat na de ALV de Kerkenraad in dezelfde samenstelling verder zal gaan. (Op het moment dat dit verslag gemaakt wordt, is deze vaststelling door het overlijden van zr. Koning al achterhaald.) Tenslotte spraken we in de rondvraag nog over de voedselbank, en over de

tekenbevoegdheid van diverse gemeenteleden. Om 21.20 u., wat eerder dan gepland, sloot zr. Voorzitter de vergadering.

In Memoriam 1.

Zr. Nel Leguijt - Jacobsen.
Door Henk de Wit.

Vanaf deze plaats is het al even summier vermeld, maar nu dus even wat uitgebreider.

Op 15 maart jl. overleed Petronella Leguijt – Jacobsen.

De oudere leden van onze gemeente kennen haar als een trouw en actief lid, en natuurlijk als de moeder van Jan Leguijt.

Zuster Leguijt werd geboren in Wormer en in de Vermaning van Krommenie gedoopt door ds. J. Maarse op 22 maart 1942.

In augustus 1945 kwam zij, inmiddels getrouwd met Cornelis Leguijt met attestatie naar Koog Zandijk.

Cor Leguijt werkte, naar ik meen als graficus, bij de Boer en Vink in Zandijk. In 1952 werd hij met zijn vrouw koster van onze gemeente.

Het was een bijzonder actief en gastvrij kostersechtpaar. Vooral met hun zogenaamde "Eerste-zaterdag-actie" kregen zij veel bekendheid. Hierbij werden overvloedige spullen opgehaald en verkocht. Veel grote en kostbare reparaties aan de Vermaning konden daarmee worden bekostigd.

Zuster Leguijt wijdde zich met hart en ziel aan de zusterkring, die dan ook onder haar voorzitterschap groeide en bloeide.

Ook in de landelijke zusterbeweging was zij actief.

De kosterwoning, op de hoek van de Lagedijk, bezuiden de kerk, werd door hen bewoond.

Geen pretje, gezien de slechte staat van het pand.

Toen de Lindenboomschool begin jaren

Doopsgezind Gemeenteblad van Koog en Zandijk en Westzaan

60 werd gebouwd met op de derde verdieping een feestzaal, solliciteerden broeder en zuster Leguijt als conciërge en uitbaters van de feestzaal.

In de Doopsgezinde gemeente bleven zij actief in tal van commissies. Na een misschien wel te werkzaam leven, verhuisden ze in 1983 naar Edam, waar broeder Leguijt de gemeente Edam en Middellie als pastoraal werker diende. Wanneer broeder Leguijt voorging in de dienst, verzorgde zijn vrouw de bijbellezing.

Zij volgde ook een tweejaarlijkse cursus Geestelijke Vorming.

Toen broeder Leguijt overleed, vestigde zuster Leguijt zich in Colmschate, maar zij kwam, als ze in de Zaanstreek logeerde, nog vaak in de haar zo vertrouwde Vermaning op de Koog.

Zij is 87 jaar geworden.

De afscheidsdienst is gehouden in huize Salland in Colmschate.

Moge zij rusten in vrede.

In Memoriam 2.

Mw. Willemien Allan.

Door Simone de Boer.

Koog aan de Zaan, 22 juni 1917 –
Zaandam, 12 april 2009.

Op vrijdag 17 april vond bij ons in de Vermaning een afscheidsbijeenkomst plaats voor Miep Allan. Zij is jarenlang dirigente geweest van ons Vrouwenkoor. De bijeenkomst werd rijkelijk opgeluisterd met klassieke muziek. Naast dirigente was Miep Allan ook jarenlang pianolerares, met leerlingen aan huis en muziekdocente op de muziekschool in Castricum. Zij was geen lid van, maar wel verbonden met onze gemeente.

Zr. Riek Sabel – Dijkman heeft haar tijdens de bijeenkomst toegesproken als oud-lid van het Vrouwenkoor van Koog en Zandijk. Hieronder haar toespraak:

Lieve Juf,

Vele, vele jaren hebt U ons begeleid op het schone, doch moeilijke pad van de zangkunst. U bleef altijd vol goede moed. Zelfs optimistisch begon U aan wat meer (voor ons) ongewone muziek – zoals die Kerstmis met Benjamin Britten.

Te populair wou U ons repertoire niet laten zijn – we moesten tenslotte ook denken om die dames onder het gehoor, die wat bijzonders wel konden waarderen. Ook daarom moesten wij altijd ons uiterste best doen.

Wie waren nu eigenlijk die 'ons' over wie we hier spreken? Wel, de leden van het Vrouwenkoor van de Doopsgezinde Gemeente van Koog en Zandijk.

Onze uitvoeringen vonden dan ook hier plaats, in dit gebouw, waar we nu zijn. Op hoogtijdagen luisterden wij de dienst op. Zelfs herinner ik mij een gezamenlijk optreden met haar Doopsgezind koor uit Westzaan bij de kerstwijdingsavond.

Tevens waren wij meerdere malen in Parkzicht en de Boed.

Dat U of Uw familie juist dit gebouw heeft uitgekozen om voorgoed afscheid te nemen, wijst er denk ik wel op, dat U zo lange tijd een heel bijzondere band met onze gemeente hebt gevoeld.

Ook wij, de leden van het koor, hebben dat zo ervaren en zijn dankbaar voor wat U ons gebracht hebt.

In de advertentie stond niet de naam vermeld, waaronder wij U altijd gekend hebben. Spraken we óver U, dan was dat Juf Allan, spraken we mét U dan was het altijd Juf. En dat doe ik dan nu ook.

Dag lieve Juf – bedankt voor zoveel fijne jaren.

Bezoek in Westzaan.

Door Hennie Schenk.

Vandaag ben ik bij onze zuster An van Sante geweest om haar het Gemeentebld te brengen. Ze was erg blij me te zien. Gauw werd er koffie gezet met wat lekkers erbij. Jullie moesten eens weten waar we ons eerste bakkie dronken. Dat was wel apart. maar dat is een geheimpje tussen An en Hennie, maar we hebben er erg om gelachen. Daarna hebben we lekker alle nieuwtjes van de kerk verteld en natuurlijk over Westzaan. Ik was blij dat het weer zo goed met haar gaat. Want van de winter dat zij in het ziekenhuis lag met een gebroken heup, dacht ik: "Dit gaat niet goed". Ze had koorts en voelde zich heel vervelend maar gelukkig knapte ze weer op en mocht ze weer naar huis. Ze rijdt nu in een rolstoel want haar benen willen hun dienst niet zo goed meer doen. Ze redt zich er goed mee.

Op 6 mei hoopt ze toch 95 jaar te worden. Iedereen moet van haar de hartelijken groeten hebben.

Kroniek van de kerk.

Door Elisabeth Koning.

1 maart

Met Tjalling als predikant. De teksten waren Genesis 9: 8-17 – het verbond van God met Noach en Marcus 1: 8-15 over de doop in de Jordaan, de 40 dagen in de woestijn en de vraag van Jezus aan de vissers om hem te volgen, opdat Hij ze vissers van mensen kon maken.

Kennelijk geïnspireerd door het presenteren van de balans, door Gerrit Jan Schuddeboom tijdens de laatste kerkenraadsvergadering, begon Tjalling over handel en waarde van goed en geld. Was er in de oude tijden hoofdzakelijk landbouw, in de late middeleeuwen begon dat veranderen. Het kapitalisme begon zich te ontwikkelen. De statische samenleving begon dynamischer te worden. Het oude scheppingsverhaal, waarin staat, dat de mens geschapen is om over de schepping te heersen geldt niet meer. Er komt een verhaal, dat de schepping

uitlegt als een menselijke productie, die goud maakt uit de aarde. Het is de koopman, die maakt, dat alles op waarde geschat kan worden. De samenleving wordt beweeglijk en er komt meer vrijheid. De mens is niet meer onderworpen aan het stof van de aarde om daarop te zwoegen, maar men krijgt oog voor de mens, doel hebbend aan het leven van de kosmos in een voortdurende schepping van aarde, water, vuur en lucht in voortdurende dynamiek. Er komt een manier van geschiedschrijvers, het journaal wordt bijgehouden. De koopman maakt balans: vermogen, investeren, productie en reflecteren. Het is een cirkelgang, maar er is ook ontwikkeling. Elk mens heeft een vermogen en als dat geïnvesteerd wordt komt er een ontwikkeling van een nieuw zelf en een nieuwe visie op samenleving en kerk zijn. De oude statische opvatting meende, dat alles hetzelfde bleef. Maar de nieuwe visie brengt een mutatie tot stand. Als je ontvankelijk bent, ideeën aantrekt, je eigen vermogen inzet, gaat er iets gebeuren, er wordt iets nieuws geboren. Dat is wat er met het Noach verhaal gezegd wordt, God sluit een verbond, het licht sluit een verbond met opnieuw mogelijkheden. In de geschiedenis van Jezus gaat de menselijke mogelijkheid, het menselijk kapitaal, het water in en springt er iets nieuws over en dat wordt tot zoon. Dan komt de reflectie, dat is de woestijn, de balans van stem en tegenstem, er komt een nieuw begin, zie het verhaal over de vissers. Na de middeleeuwen komt het besef, dat de wereld dynamisch kan zijn. Ons doperdom, dat zijn wortels in die tijd heeft, herkende Christus radicaal in het besef dat Christusbewustzijn een collectief is, waar elk in zijn of haar vermogen deel heeft aan het ontwikkelen van de samenleving. Het Christusbewustzijn doet je overwegen hoe het verder moet, je stelt je open voor een nieuwe toekomst, al heb je die niet in je hand. En als je de balans opmaakt, weet je dat het niet jouw

balans was, die iets bijzonders laat gebeuren, maar die vreemde spirit, de duif, dat oplichten in veelkleurigheid van dat ene licht.

8 maart

Voorganger was br. Yke Aalders, lezingen waren: Kon. 19: 9-18 over Elia, die het moeilijk had omdat de Israëlieten de altaren verwoest hadden en de profeten gedood. Hij krijgt de opdracht om nieuwe koningen te zalven en Elisa tot zijn opvolger moest zalven. En Marcus 9: 2-10 over Jezus op de berg, samen met Petrus, Jacobus en Johannes. Elkaar bevragen over "opstaan uit de doden", doen we dat wel eens? Een vraag, die er zeker is in de tijd voor Pasen. Hebben wij daar ervaring mee? Wel over "het zijn", maar hoe is dat met "er niet meer zijn"? met vragen over opstaan, opnieuw tot leven komen, herboren worden krijgt elk mens in zijn leven te maken. Elia heeft de `baäl-priesters' afgeschapt. Ze konden met hulp van hun God het offer niet in brand steken. Maar de God van Elia aanvaardde wel het offer. Maar desondanks voelde Elia zich alleen. God laat Elia de berg beklimmen, een plaats tussen hemel en aarde, een plaats van overzicht en uitzicht. God laat merken, dat hij er is, niet in de storm, niet in het vuur, maar in de stilte! En in die stilte krijgt Elia contact met de bron van zijn bestaan. Hij krijgt dan de opdracht van God om 2 nieuwe koningen te zalven en ook Elisa tot zijn opvolger, m.a.w. het pad is niet dood gelopen, het gaat verder. Elkaar bevragen over omgaan met teleurstelling en angsten, om van elkaar te leren, om zo de weg te vinden naar nieuwe spiritualiteit. Over dimensies van het leven gaat het. De "heilige berg" speelt een belangrijke rol. De berg vormt de spil van ons bestaan, ze verbindt hoogte en diepte met elkaar. De berg verwijst naar de diepste wijsheid, waar het in ons leven om gaat. Jezus, neemt zijn 3 leerlingen mee de berg op en zij zien hoe hij in gesprek gaat met Mozes en Elia, met wet en profeten. Bij deze 3

mannen kun je zeggen dat hun top-ervaring een flink effect had. Mozes en Elia gingen de berg weer af en brachten hun boodschap, maar de leerlingen zagen Jezus van gedaante veranderen, zijn kleren werden glanzend wit en Hij valt samen met zijn bron, de bijbel noemt het de vervulling van wet en profeten. Wat vertelt het verhaal over de verheerlijking op de berg aan ons? Het gaat om levensoriëntatie, om wet en profeten, om transcendentie en het overstijgen van het alledaagse. Elk mensenleven wordt een verhaal en er zijn mensen, die zich afvragen of hun verhaal doorverteld zou moeten worden, we ontlenen onze identiteit wel aan onze wordingsgeschiedenis. De ervaringen "op de berg" verwijzen naar piekervaringen, deze gebeurtenis is niet alleen bestemd voor de leerlingen, maar uiteindelijk ook voor ons. Maar een mens moet toch weer terug naar het leven van alledag, maar zijn wij in staat om zo naar onszelf te kijken, met het inzicht en de helderheid van een ervaring "op de berg"? Om bevestigd te krijgen wat de stem ook aan ons zegt: jij bent liefde, jij bent de moeite waard, jij bent mijn kind, in wie ik een welbehagen heb. Misschien is het de ander, die ons vertelt wie en wat we zijn. Dit zou de wezenlijke functie van de gemeente moeten zijn. Vrijmoedig onze overtuiging en levenservaring op tafel te leggen, vragen stellen aan de bijbel, de wereld en het leven zelf. En elkaar bevragen hoe te leven, te lijden en te sterven om zo inzicht te verwerven, die ons leven kunnen verheffen boven de angst en zinloosheid en doordrongen te raken van de dragende liefde, die het lijden aan de broosheid van ons bestaan kan verzachten. Amen. Ps. Deze functie van de gemeente wordt waargemaakt tijdens de "praatkringen" op maandagmorgen en donderdagavond in alle vrijmoedigheid.

15 maart

Poëzie dienst, samengesteld door Ron v.d. Velde, Arie zocht de bijpassende liederen er bij uit en Simone nam de

liturgie voor haar rekening. Corrie van Ham beet de spits af met een gedicht van Willem Wilmlink: "Angst voor geluk". De angst, zei Corrie, die we allemaal wel eens hebben, zeker 's avonds in bed lig je wel eens te piekeren: zal er niets gebeuren met de kinderen? Gaat alles wel goed? Het gedicht verteld over een jong gezin, waar ook soms die nare gedachten zijn, maar als er dan de volgende dag hoorbaar bij de burens een ruzie is, "slaan al die nare gedachten ratelend op de vlucht". Doeti v.d. Laan volgde met het gedicht "Engel" van Oeke Kruythof. De engel, die we allemaal zo nu en dan nodig hebben. Hoe beschrijf je een engel, vraagt de dichter zich af. Uiteindelijk is het de vriend, die vreugde verdubbelt en verdriet halveert en er altijd is. Ron v.d. Velde over het gedicht Adonai van Th. V. Os. We zeggen niet de naam, maar duiden aan. Het gaat over het wezen van de bron, die wij God noemen. Daarna wordt Daniel 6 gelezen, het verhaal over Daniel in de leeuwenkuil, die God zo trouw is, dat God hem zelfs behoed voor de leeuwen en hij er levend uitkomt. Arie v. Ballegooijen koos het gedicht "Het gebed" van Ida Gerhardt. Het doet hem denken aan de tijd, dat hij nog gereformeerd was. Driemaal per dag bidden, ondanks ruzie, angst of ongenoegen. Dat kwam vaak genoeg voor. Yvonne Kooymans las het gedicht Psalm 1 van Leo Vroman, na eerst het een en ander over het leven van deze hoogbejaarde dichter te hebben verteld:

Psalm I

Systeem! Gij spitst geen oog of baard
en draagt geen vleiend kleed;
hij die in U een man ontwaart
misvormt U naar zijn eigen aard
waar hij ook niets van weet.

Systeem, ik noem U dus geen God,
geen Heer of ander Woord
waarvan men gawe of gebod
en wraak wacht en tot wiens genot
men volkeren vermoordt.

Systeem! Lijf dat op niets gelijkt,
Aard van ons hier en nu, ik voel mij diep
door U
bereikt
en als daardoor mijn tijd verstrikt
ben ik nog meer van u.

Henk de Wit bracht het gedicht "De wind en het riet" van Ed Hoornik, een gedicht over prille liefde. Henk dacht daarbij terug dat hij in zijn 17e jaar verliefd was op de verkoopster van de drogist. Hij probeerde boodschappen te verzinnen, maar kwam niet verder dan een tube prodent. Het werd verkering voor een poos, maar uiteindelijk ging ze voor vast met een van zijn vrienden en zo bleef het vriendschap en kwamen ze elk jaar op verjaarsvisite bij elkaar en gaven kleine cadeautjes. Henk die geen idee had van de prijs, vroeg een gedichtenbundel van Ed Hoornik. En hij kreeg een bundel, waar in geschreven stond: "voor St. Nic. En kerst", van het prodent meisje. (algeheel gelag volgde.) Simone bracht "Blad" van Marc Tritsmans en Corrie de Wit "Tijd" van M. Vasalis

Blad

Zoals dit ene blad, losgeraakt
vanuit de top van een beuk,
in volkomen windstilte vallend,
zich nog om en om wentelt
in de lage zon van november

met alle lente- en zomerdagen
en nachten onder bruinverkleurde
huid en ik het een meter boven
aarde met vlugge hand van
voorspelbare indergang red.

Zou zo ook een hand ons ooit.

Tijd

Ik droomde, dat ik langzaam leefde
langzamer dan de oudste steen.
Het was verschrikkelijk: om mij heen
schoot alles op, schokte of beefde,
wat stil lijkt. 'k Zag de drang waarmee

de bomen zich uit de aarde wrongen
terwijl ze hees en hortend zongen;
terwijl de jaargetijden vlogen
verkleurende als regenbogen
Ik zag de tremor van de zee,
zijn zwellen en weer haastig slinken,
zoals een grote keel kan drinken.
En dag en nacht van korte duur
vlammen en doven: flakkrend vuur.
- De wanhoop en welsprekendheid
in de gebaren van de dingen,
die anders star zijn, en hun dringen,
hun ademloze, wrede strijd
Hoe kón ik dat niet eerder weten,
niet beter zien in vroeger tijd ?
Hoe moet ik het weer ooit vergeten.

Ron vertelde over Anthony Winkler Prins,
de samensteller van de encyclopedie.
Zijn zoon Anthony herdacht hem in een
gedicht, waarvan het laatste couplet
luidt:

Gezegend licht, uit nacht gestegen
Zoo vriendlijk lacht uw oog mij aan
Ik sta op 't kruispunt van veel wegen
O, zeg mij welken kant te gaan.

Riek Sabel was de laatste in de rij. Ze
begon met te vertellen over haar liefde
tot de natuur, vooral in het prille voorjaar
en zij voelde iets Goddelijks daarin. Haar
moeder had datzelfde en liet aan haar
dochter een gedicht daarover horen. Het
was "de Bruid" van Jan Prins, waarin een
zin staat die we allemaal nog wel
kennen: "De bruidegom was de lentezon,
en Holland was de bruid" en "De wereld
is een wonderbron van telkens nieuw
geluid". Een prachtig slot van deze
gedichtensessie. In het najaar kunt u
weer zo'n poëziedienst verwachten.

22 maart

Thema: de kosmos. In het oude
Griekenland en in aanpalende culturen
ontwikkelde men het begrip "kosmos".
Kosmos is de voorlopige voorstelling die
je maakt van het totaal van indrukken
die je opdoet. Het is een ordening die
zich wijzigt, als je je indrukken verkent,
door onderzoek, reizen en in gesprek.

Uitgangspunt is de menselijke maat.
Daarom kregen de kosmosmodellen vaak
een menselijke vorm. In de teksten van
vanmorgen zien we dat in het model van
de ideale stad Jeruzalem, een menselijke
samenlevingsvorm waarin de zin van
menselijk samenleven wordt geschetst
als een moeder die haar kind troost. In
de tweede tekst is het model 'Mozes' en
de 'Mensenzoon' die negatieve kracht
omzet in positieve kracht. In de derde
tekst is het kosmosmodel 'Christus Jezus'
een model waarbinnen mensen geschie-
denis maken door goede daden te
verrichten. Wat opvalt, is dat een kos-
mosmodel altijd voorlopig is, maar dat in
die voorlopigheid 'zin' wordt gevonden.
Die zin wordt uitgedrukt in begrippen als
'troost', 'rivier', 'beek', 'licht', 'eeuwig
leven', 'genade', 'weg van goede daden'.
De teksten zijn: Jes. 66: 10-13, Joh. 3:
14-21 en Efeziërs 2: 4-10. Er is een cri-
sis, de bestaande orde is aan diggelen,
het klopt niet meer, je hebt het niet
meer in de hand. Crisis kan ook een
positieve kant hebben, je vraagt je af
wat waardevol is en wat moet er gebeu-
ren. Wereld is de ruimte, waarin de mens
zijn geschiedenis maakt. Kosmos bete-
kent sierraad, ordening. Kosmosen zijn
dingen die vergaan en opnieuw gevormd
worden. Om 'zin' van de dingen te vin-
den worden namen gebruikt. God heeft
veel namen in de bijbel en om een naam
ontstaat een nieuwe ordening. Als Jesaja
de naam Jeruzalem gebruikt omschrijft
hij die als een vrouw. Jeruzalem,
symbool van waar je naar toe trekt. Maar
namen verslijten, Jeruzalem is nu oorlog.
Het leven is niet altijd rustig. Als God
ingrijpt in jouw bestaan, dan is er een
brandpunt, dat is de orde. Het is een
inval, een inspiratie, het krijgt een naam.
Jezus Christus wordt de geheiligde. Maar
ook Jezus verval, wordt gekruisigd en
begraven. Maar toch, het verhaal gaat
wel door. Wij vieten avondmaal, het
teken van onderweg zijn. De katholieken
hebben de eucharistie, de gave van
boven. Door die inval van God, de
intuïtie zijn wij mensen van God,
scheppende mensen.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zaandijk en Westzaan

29 maart

De zondag waarop de zomertijd begon. Niets vermoedend stapte ik de kerk binnen terwijl Tjalling het amen uitsprak. Dus dat was lachen! De zaterdag ervoor had ik geen krant gelezen en geen nieuws gezien, een spannend boek gelezen en niet aan de klok gedacht, dus ik kon geen verslag maken. Daarom houd ik het bij de tekst van Johannes 12: 20-33 Nu was er ook een aantal Grieken naar het feest gekomen om God te aanbidden. Zij gingen naar Filippus uit Betsaida in Galilea en vroegen hem of ze Jezus konden ontmoeten. Filippus ging dat tegen Andreas zeggen en samen gingen ze naar Jezus. Jezus zei: 'de tijd is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. Waarachtig, ik verzeker u: als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven. Wie mij dient moet mij volgen: waar ik ben zal ook mijn dienaar zijn en wie mij dient zal door de Vader geëerd worden. Nu ben ik doodsbang. Wat moet ik zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben ik juist gekomen. Laat nu zien hoe groot uw naam is, Vader.' Toen klonk er een stem uit de hemel: 'Ik heb mijn grootheid getoond en ik zal mijn grootheid weer tonen.' De mensen die daar stonden en dit hoorden, zeiden: 'Een donderslag!' Maar er waren er ook die zeiden dat het een engel was die tegen hem gesproken had. Jezus zei: 'Die stem heeft niet voor mij gesproken, maar voor u. Nu wordt het oordeel over deze wereld geveld, nu zal de heerser van deze wereld uitgebannen worden. Wanneer ik van de aarde omhoog-geheven word, zal ik iedereen naar mij toe halen.' Daarmee bedoelde hij de wijze waarop hij zou sterven.

5 april. Palmпасen.

In de dienst op Palmпасen las zr. Corrie de Wit het volgende gedicht:

De heilige week

Jezus zou van zijn moeder gaan,
de grote heilige week brak aan.
Toen voelde Maria diepe smart,
zij vroeg haar Zoon met treurend hart:

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
waar zal je de heilige Zondag zijn?
"Zondag rijd ik in een koningsstoet
met kleden en palmen gespreid voor
mijn voet"

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
waar zal je de heilige Maandag zijn?
"Maandag dan ben ik een bedelman
die nergens een toevlucht vinden kan"

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
waar zal je de heilige Dinsdag zijn?
"Dinsdag ben ik een profeet, ik vermaan
en voorspel hoe hemel en aarde
vergaan".

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
waar zal je de heilige Woensdag zijn?
"Woensdag word ik door verraad
bezocht,
voor dertig zilverlingen verkocht".

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
Waar zal je de heilige Donderdag zijn?
"Donderdag zit ik hoog in een zaal
Als offerlam bij het Avondmaal".

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
waar zal je de heilige Vrijdag zijn?
"Ach, moeder, ach liefste Moeder mijn,
kon u die Vrijdag verborgen zijn".

Ach, Zoon, ach liefste Jezus mijn,
waar zal je de heilige Zaterdag zijn?
"Zaterdag ben ik een slapend zaad,
dat heel de aarde ontbloeien laat".

(De maker van dit gedicht is niet bekend bij ons, de vertaling is van: G. Smit.

Thema: De vrijmoedige leerling.
Vrijmoedige leerlingen zijn slechts geliefd bij leraren die ooit zelf een vrijmoedige leerling zijn geweest. Jezus is een leerling die zich de leerstof uit de traditie grondig heeft eigen gemaakt en er vervolgens een nieuw geheel van maakt. Dat is het meesterschap van de leerling. Misschien is dat wel het geheim: dat ware meesters altijd vrijmoedig leerling blijven. De teksten zijn: Jes. 50: 4 - 7 en Marcus 11: 1 - 25, het verhaal van de opgang naar Jeruzalem, het verjagen van de handelaars uit de tempel en de verdorde vijgenboom. Oude steden hadden een spannend landschapselement, dat is het gebied tussen de stad en buiten, dat deel van de stad, waar de uitwisseling plaats vindt, een stadsrand, het grensgebied met grenspalen. Als 's avonds de klok luidt, spoeden burgers de stad in en wie laat is, zoekt onderdak in de herberg buiten de poort, de toezicht in dit tussengebied is niet zo strikt. Dat is het gebied waar Jezus met de leerlingen zich ophoudt. Het is als de banlieu in Parijs, waar de kansarmen en allochtonen wonen. Om Jeruzalem staan vijgenbomen en ezels lopen in die omgeving. Het is ook een plaats veer vernieuwing plaats kan vinden. Jezus rijdt vanuit dit gebied naar Jeruzalem, waar de hogepriester woont en de vertegenwoordiger van het Romeinse Rijk. Er worden leuzen geroepen: gezegd het komende rijk! Het is vreedzaam en onschuldig, maar de overheid wordt er zenuwachtig van. Dan komt het vreemde verhaal over de vijgenboom, die in de lente al vol blad staat, alsof het zomer is, maar hij draagt geen vrucht. Jezus vervloekt deze boom. Deze zal tot zijn wortels verdorren. Wat betekent dit verhaal? Een vijgenboom produceert eerst vruchtzettingen, dan komt het blad, daarna begint de bloei en volgt de vrucht. Je moet goed tussen het blad zoeken om de vrucht te vinden. Zo, zegt Jezus, moet je ook in een tekst zoeken om de betekenis te vinden. Jezus ruimt het economische deel van de stad op, omdat het een rovershol is

geworden. Het gaat over de schijn van een samenleving die geen vruchten voortbrengt. Het verhaal van de intocht is al lang ingepakt door de kerk, maar als het goed gaat in een samenleving raak je blind voor de veranderingen. Het verhaal over de intocht hield in, dat die nieuwe geschiedenis ging maken, ook toen hun Koning het er niet leven afbracht. De intocht uit de marge naar de nieuwe samenleving vond op dat moment plaats in de demonstratie op de ezel en ze werd herkend door mensen in Egypte, Griekenland, Italië en Klein-Azië. Het heeft een omwenteling veroorzaakt, die we Europese samenleving noemen. En zo leert de geschiedenis, ook bij de dopers, dat mensen in de marge, in de banlieu, ook in de Zaanstreek, oog hebben voor nieuwe ontwikkelingen en moedig durven te zeggen, dat een schijnbaar goed lopende organisatie, zoals bedrijf, staat of Kerk naar uiterlijk een bloeiende organisatie is, maar dat de vruchten ontbraken. En als dat zo is, dan is er geen toekomst meer voor zo'n onderneming. Zelf, zegt Tjalling, heb ik geen oplossing voor dit probleem, omdat het zo hondsmoeilijk is om nieuwe ontwikkelingen te zien als die zich aandienen. Maar toch is de marge vruchtbaar gebleken om nieuwe dingen in gang te zetten.

De kroniek van Palmpasen was de laatste 'Kroniek van de Kerk' die geschreven werd door zr. Elisabeth Koning.

Uit de kerkdienst van 19 april.

Door: Simone de Boer-Sabel

Otto Bleeker ging deze zonnige zondag voor in de Zuidervermaning. Het weer, de wandeling naar en om het pand ervoer hij als een teken van de Heilige Geest. Zoals hij deze ook kan ervaren in het aanschouwen van de regenboog, of de onbaatzuchtige hulp van iemand aan een ander gedaan. Een schitterend begin.

Wij konden ook de warme geest voelen bij het droevige bericht van het

overlijden van Elisabeth. Evelien vertelde van het herseninfarct dat haar afgelopen dinsdag trof. Het verblijf in het ziekenhuis, waar zij niet meer bij kennis is geweest. Haar overlijden in de nacht van vrijdag op zaterdag. Het is goed zo, maar wat zullen wij haar missen! In een volgende dienst zal zij worden herdacht.

Riek Sabel stond even stil bij het overlijden van de oud-dirigent van het Vrouwenkoor, Miep Allan. U kunt hier elders in het blad over lezen.

Otto vervolgde zijn overdenking met de vragen waar Menno Simonsz nu toch voor stond in zijn tijd en waar wij nu nog steeds mee te maken hebben. Het werd een interactieve bijeenkomst. Aan de hand van de opmerkingen uit de gemeente vervolgde hij zijn overdenking.

- o Vredesgemeente – wij zijn geen kerk, maar een geloofsgemeente. We kunnen niet de liefde van Christus prediken met een wapen in de hand.
- o De volwassendoop – wij kunnen pas meedoen als we zelf aan kunnen geven waar we voor willen staan.
- o Wij zijn in staat zelf de bijbel lezen, we nemen die allang niet meer letterlijk, maar het blijft een inspirerend boek waaruit we kunnen putten.
- o Het avond maal op Witte Donderdag – voor Otto de mooiste dienst rondom Pasen en Pinksteren. Het brood blijft brood, de wijn blijft wijn, we herdenken het laatste maal van Christus en vieren de start van de eerste gemeente.

Doopsgezinden: komt "uit de kast". Weest trots op uw geloof en wat u de wereld te bieden hebt!!
Maak van Geloof, Hoop en Liefde werkwoorden. Want de daad gaat boven het woord.
Een inspirerende dienst waar verdriet en hoop hand in hand zijn gegaan.

Het graf van de familie Sweepe.

Door Hennie Schenk.

Op de vergadering van de Sweepe Stichting bij Riek thuis hebben we afgesproken om naar het graf van Hendrik Sweepe te gaan. De gemeente heeft de plicht het graf te verzorgen. Als je er zo langs rijdt zie je een zwaar vervallen begraafplaats en omdat we niet precies wisten waar het graf op de begraafplaats was besloten we een kijkje te nemen.

Op woensdag 18 maart gingen Riek, Ron en Hennie naar de begraafplaats, gewapend met borstel en dweil om het schoon te maken. Riek had 's morgens de sleutel al opgehaald, dus we konden zo de begraafplaats op.

Het familiegraf heeft nummer 113 en 114.

Tot onze grote verbazing was het graf keurig verzorgd. Het was volgens mij een soort grafkelder. De rand was met stenen opgemetseld en daarop lagen de stenen platen met de namen erop. Het hek er om heen en was keurig geschilderd. Daar er geen poortje inzat kon je er niet bij. Ons hart was gerust gesteld. Alleen vonden we het jammer dat de rest van de begraafplaats er zo verwaarloosd uit zag, vol met takken en scheef gezakte grafstenen.

Wij dachten dat de laatste op de begraafplaats in 1962 is begraven, omdat we een steen met dat opschrift zagen.

De volgende personen liggen in het familiegraf:

Hendrik Sweepe geboren op 3 juni 1789, overleden 2 maart 1847.

Maartje Verheul geboren op 3 augustus 1793, overleden op 27 maart 1840.

Johanna Elizabeth Barnquw geboren op 16 augustus 1815, overleden op 13 juni 1845.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Hendrik Sweepe geboren op 23 mei 1818, overleden op 8 juni 1892.
Maartje Sweepe geboren op 9 mei 1830, overleden op 2 februari 1852.
Johanna Elizabeth geboren op 8 juni 1845, op 9 maart 1870 overleden.

Johanna Elisabeth Sweepe, naar wie de Sweepe Stichting is genoemd overleed op 24 jarige leeftijd. Haar moeder Sweepe - Barnquw, werd iets ouder, ze is namelijk op 29 jarige leeftijd overleden, 5 dagen na de geboorte van haar dochter. De vader van Elisabeth Sweepe werd 74 jaar.

Wijsheid.

Door Corrie de Wit.
Heb je een staat van innerlijke vrijheid ten opzichte van emoties bereikt, dan wil dat niet zeggen dat je apathisch en zonder gevoelens wordt, noch dat je bestaan in kleurloosheid vergrijst. Het betekent alleen dat je niet langer de speelbal bent van je negatieve gedachten, je humeur en je temperament: je bent meester geworden. (Matthieu Ricard).

Een steen in de vijver.

Door Yvonne Kooymans.

Maandagochtend in de Bijlmer, wachten op een bus die maar niet komt. Naast me in het hokje een prachtige donkere vrouw, vrolijk in een voor mij niet herkenbare taal aan het schreeuwen naar een andere schoonheid aan de overkant van de straat. Ondanks haar hoogzwangere buik blijft ze onrustig heen en weer lopen en staan. Uiteindelijk gaat ze zuchtend zitten. "De bus is laat", "Yeah, late".

Bijna een half uur te laat komt er een bus.

"The bus is late" merkt ze op tegen de bestuurder, een al wat oudere man van rond de zestig. Grote gouden tand in zijn mond, brilletje, vrolijke ogen. "You are right, sister".

Zodra we zitten kraakt het microfoontje: "Yes sister, in Holland everything is allways on time. Wash your hands before dinner, dinner at six, wash your hands a quarter before six, dessert at six fifteen....Vla!"

Al achteruitrijdend kan ik de 'sister' breed zien lachen, evenals de rest van de bus.

Vlak daarna kon ik me omkeren, zodat ik goed zicht kreeg op onze chauffeur.

"Good morning sister, how are you today?"

"Jij bent de ideale schoondochter" tegen een mooie jonge Surinaamse.

"Dag schoonheid"

"Alles goed vandaag, man? ..."

Strak voor zich uit kijkende mensen begonnen te lachen, anderen kenden hem duidelijk al: zij straalden al op het moment dat ze hem herkenden.

Toen er bij een bepaalde halte veel mensen tegelijk uitstapten klonk het in het Nederlands en Engels: "Lieve mensen, het is maandag, het begin van weer een mooie nieuwe week.

Remember: blijf werken aan de fundamenten van de liefde!"

Station Holendrecht, op dat tijdstip het eindpunt van de bus. Normaal rijd ik dan nog een halte verder. Ook hier werden we niet zomaar uit de bus gelaten. Onze chauffeur bedankte ons allemaal heel hartelijk voor onze vriendelijke groeten bij het binnenkomen van de bus. "...ik heb jullie allemaal een goede week gewenst, dus ik krijg ook een goede week. Tot ziens allemaal"

Ik stapte voor uit, raakte de hand van deze tovenaar aan en zei "ik hoop echt tot ziens". "Tot gauw schat," was het antwoord". Als een kind zo blij liep ik al balancerend over de stoeprand in de richting van het kantoor waar ik werk.

Enkele seconden later stopte de bus naast me. De deur ging open en twee vrolijke ogen keken me aan: "Moet je nog verder? Rij dan maar mee, ik moet toch die kant op". "Nou, dat is echt

gauw" zei ik. "Op Curacao neem je altijd je buurman mee als je ergens heen gaat, maar je buurvrouw moet je daar laten staan, anders praten de mensen. Zo, hier laat ik je eruit, anders wordt je man boos". Hij reed mijn halte voorbij, tot het uiterste punt waar hij me veilig af kon zetten. "Bedankt schat", "Dag schat, tot de volgende keer" en hij reed weg. Toen ik breeduit lachend over wilde steken stopte er een auto om me voor te laten gaan. Ook bij de andere rijstrook had de voorste automobilist ineens geen haast meer en kon ik doorlopen. Een wegwerker kreeg van mij een vriendelijke groet.

Wat wil je horen, wat kun je zien? Een vrouwenversierder? Een zoetsappige religieuze fanaat? Een egotripper die graag zich opdringt aan mensen die – tot het openbaar vervoer veroordeeld - niet aan hem kunnen ontsnappen? Ik hoorde en zag een engel, een gestage werker aan de fundamente van de liefde. Met hoeveel mensen komt deze man alleen op deze maandag nog in aanraking? Als hij ze allemaal zo raakt als hij mij deed, dan is de Bijlmer vandaag een blijere buurt. Een steen in de vijver.

Hoe kom je naar de Vermaning? II.

Door Corrie de Wit.

Interview met Huibert Latenstein

Hoe kom je naar de Vermaning? Zelf ga ik meestal lopend. Heel vaak zondagochtend nog via de Alexanderbrug en het pontje. Ik vind het bij mooi weer ontspannend zondagochtend een lekker stuk te lopen.

Als ik moet kosteren ga ik meestal met de fiets. Dit vanwege het vroegere tijdstip voor aanwezig zijn. Als er een voorganger van buiten komt wil je toch wel even een kopje koffie klaar hebben.

Als onze eigen voorganger preekt ben ik er meestal tussen 09.00 en 09.15 u. Tegenwoordig kopen we dan zaterdag de bloemen dus dan zet ik zaterdagmiddag even de spullen klaar. Ook regent het wel eens op zondagochtend en dan kom ik een heel enkele keer wel eens per auto maar dat is zelden of nooit.

Met welke verwachtingen kom je? Dat is bij mij toch wel eens wisselend. Ten eerste natuurlijk om het wel en wee te horen van je broeders en zusters. Tenslotte je bent niet voor niets gemeente en hebt toch een soort saamhorigheidsgevoel na al die jaren. En natuurlijk ook de preek.

Ik heb soms preken welke mij erg aanspreken. Zoals die van Br. Otto Bleker in Westzaan. Ook kan ik af en toe genieten van een bijzondere dienst zoals laatst de poëziedienst. Ik vind het toch erg bijzonder hoe dat intern georganiseerd kan worden. Maar ik heb ook wel eens zondagen dat ik een uur rust heerlijk vind en eens met mijn gedachten in het verleden terugga. Tenslotte je hebt na 30 jaar al heel wat uren in het gebouw doorgebracht, Dan vooral begin jaren 90 met de grote restauratie. Dan kijk ik zo rond en denk dan weer: 'Wat is het toch een mooi gebouw.' Verder vind ik het altijd belangrijk om na de dienst even met je broeders en zusters te praten. Tenslotte je bent toch gezamenlijk Gemeente dus is het ook goed om elkaars lief en leed te kennen. Dan smaakt een kopje koffie altijd goed.

Het Paasontbijt.

Door Corrie de Wit.

Henk, Ron en ik waren de aanjagers van dit gezamenlijk ontbijt, maar er is driftig geholpen door broeders en zusters met o.a. het sjouwen van de tafels en het bakken van de "brood-paashaasjes-met-ei".

Aan de gezichten van de mensen die tussen negen uur en half tien binnen drup-

Doopsgezind Gemeenteblad van Koog en Zandijk en Westzaan

pelden was af te lezen hoe gezellig en uitnodigend de lange, gedekte tafels er uit zagen.

Ongeveer 28 ontbijters genoten van krentenbrood, duivenkater, jus d'orange, thee, paaseitjes paashazen maar vooral genoten we van elkaar.

Het was een warm en sfeervol samenzijn. Ook de aansluitende dienst met een preek van Tjalling was, zoals we gewend zijn, zeer inspirerend.

Broederschapsvergadering.

Door Simone de Boer - Sabel.

Stralende zaterdag in Leeuwarden. Een overvolle Vermaning.

Waar hebben we over gesproken:

De notulen, de financiën – steeds iets beter, maar we zijn er nog niet, verslagen uit alle geledingen van Doopsgezind Nederland. Kortom de normale punten op een jaarvergadering.

Wat viel op:

De aanstelling van twee nieuwe proponenten – zij worden op de foto toegeproken en verwelkomd.

Het warme verhaal van een nieuwe dopeling die heel blij was ons te mogen bedanken voor het feit dat hij naar Schoorl mocht gaan. Alle nieuwe dopelingen in Nederland worden jaarlijks getrakteerd op een kennismakingsweekeinde in Schoorl. Ze maken kennis met andere dopelingen, met de broederschap in Nederland en worden in kennis gesteld van het Doopsgezind geloofsgoed verder in de Wereld. Ontroerend mooi te horen en te zien, een voorrecht er bij te mogen zijn.

Een driespraak van twee, heel jonge, leden van de Broederschapraad en Marion Bruggen, broederschaphuizen predikant, met een aankondiging voor een week-einde over nieuwe vormen van gemeente zijn. Dit wordt georganiseerd in oktober 2009 in Schoorl. Een aanrader!?

Een wervende Alle Hoekema over het jubeljaar 2011. De jaren 1711, 1811, 1911 hebben garant gestaan voor grote gebeurtenissen in de Doopsgezinde wereld. (Daar ik mijn map in Leeuwarden heb laten liggen, kan ik het niet meer helemaal precies voor mij halen.) De broederschapraad vindt dat een gelegenheid om groots iets te organiseren. We zullen er over lezen in Doopsgezind NL. Maar houdt het weekeinde van 16 - 18 september 2011 vrij! We gaan allemaal naar Mennorode, het liefst met > 118 bussen. (er zijn nu 118 gemeenten)

Oproep

Gericht aan Doopsgezinde zusters en broeders om als gastvrouw/gastheer op te treden tijdens de openingsuren van de Expositie 'Binding' in Papiermolen De Schoolmeester te Westzaan.

De in samenwerking met Vereniging de Zaanse Molen door het Internationaal Menno Simons Centrum te Witmarsum, Fr. georganiseerde expositie presenteert het door Frederick R. Goff verrichtte onderzoek naar de oorsprong van de gedrukte Onafhankelijkheidsverklaring, de z.g.n. 'Dunlap Broadsides' en brengt de roemruchte periode van de Zaanse papierindustrie in beeld en de bindende rol die met name Doopsgezinde ondernemers daarin speelden.

Voor de ontvangst en begeleiding heeft de organisatie 10-15 mensen nodig om gedurende de openingstellingsperiode van 3 juli tot en met 26 september 2009 (Zaanse Molendag) op werkdagen van 10-16 uur en op de zaterdagen 4 juli en 26 september te willen functioneren.

Zr. Hanneke de Haan-Kat (075-6211004, r.haan51@chello.nl) coördineert, samen met zr. Corrie van Ham-Bak (075-6281543) het vrijwilligersteam van deze expositie. U kunt zich bij een van de twee zusters aanmelden.

Het karakter van de expositie heeft een 'hoog Doopsgezind gehalte'. Vandaar dat het organiserende Internationaal Menno Simons Centrum erop hoopt, dat voldoende zusters en broeders zich voor

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

deze leuke vrijwilligersopdracht aanmelden. Uiteraard gaan we ervan uit dat degenen die zich aanmelden ook daadwerkelijk beschikbaar zijn, nadat een rooster voor de hele periode in overleg met elkaar is opgesteld.

Hanneke Postmus-Brinkhuis zal het vrijwilligersteam tijdens een in juni 2009 te beleggen bijeenkomst instrueren vanuit haar grote ervaring met vrijwilligersbegeleiding in het Honig-Breethuis te Zandijk. Andere betrokkenen bij de organisatie en inrichting zullen dan over de expositie zelf het team informeren.

Kees Knijnenberg, De Achtkant 5,
1852 BV Heiloo, telefoon 072-5320050,
cknijnenberg@planet.nl

Bezoek aan de Vermaning.

Door een leerling van het ROC

We zijn naar de Doopsgezind kerk geweest in Koog aan de Zaan. We kwamen daar aan nadat we naar 2 verschillende kerken waren geweest, de weg niet konden vinden en toen uitkwamen bij een of ander gebouw. Het leek totaal niet op een kerk van buiten. Binnen zag je allemaal banken, een heel groot orgel en een plek waar de dominee kon zitten. Ze hadden voor ons allemaal stoeltjes klaar gezet zodat wij daar konden zitten. We mochten gewoon praten en dat is wel raar want in de meeste kerken moet je doodstil zijn, mag je niet eten of drinken en is het koud. In de Doopsgezind kerk hadden ze een verwarming dus was het lekker warm toen wij na de regenbuien binnen kwamen.

We kregen uitleg van een dominee die verschillende dingen vertelde over de geschiedenis van het geloof, het gebouw waar we in zaten en wat de kenmerken waren veel de Doopsgezind kerk. De dominee vertelde dat ze niet zo streng gelovig waren en zelf mochten bepalen of ze wilden bidden of niet. Je moet doen waar je je zelf het beste bij voelt dus je gevoel volgen.

Hij gaf ons de gelegenheid om vragen te stellen en gaf ons daar dan ook duidelijk antwoord op.

Ik had verwacht dat een hele saaie dag zou worden en dat we heel lang stil moesten luisteren naar wat de Dominee te vertellen had. Achteraf gezien viel dit wel mee, we hoefden niet doodstil te zijn en mochten af en toe gewoon eventjes praten. Ik vond de excursie opzich best wel saai, omdat het heel eentonig was. De Dominee was wel heel vriendelijk en heel erg realistisch en kon daarom ook goed duidelijk maken waarom hij dit geloof zo gelooft. Eigenlijk is het niet echt een geloof maar geloof je gewoon in jezelf. En daar ben ik het helemaal mee eens.

Verslag kerk.

Door een leerling van het ROC.

Waar ben je naar toe geweest?
Doopsgezinde kerk Koog a /d Zaan.

Wat waren je verwachtingen van de excursie.

Mijn verwachting was een grote kerk, met glas in lood ramen. Een dominee, met zo'n zwarte jurk aan, die over de kerk en het geloof zou vertellen. Ik had niet heel veel verwachtingen.

Was de excursie zoals je verwacht had?

Niet echt. Het was alleen niet zo een heel grote kerk. Geen glas in lood ramen en geen hoge kerktoren. Ook de dominee vertelde een verhaal wat ik helemaal niet verwacht had. Hij vertelde over waar zij als kerk precies in geloofden. zij zien Jezus als hun voorbeeld en proberen zoals hem te leven. De dominee vertelde ook dat zij niet alles geloven wat de bijbel zegt, maar gewoon alleen de Jezus' leven als voorbeeld nemen. De dominee zelf geloofde ook in de evolutietheorie. Dat is ook niet zo gebruikelijk voor de meeste kerken.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Geen eens een korte samenvatting van wat er te zien/ te beleven viel.

We werden vriendelijk ontvangen door een mevrouw met wat fris en wat lekkers. We mochten zelf al even rond gaan kijken in de kerk als we dat wilden. Simone de Boer was met ons mee, het was ook haar eigen kerk. Het was niet een hele grote kerk. De kerk had donkerblauwe pilaren met gouden streepjes. Het had ook een balkon waar mensen konden zitten als de kerk vol zat.

Wat sprak je het meeste aan?

Het sprak mij niet echt aan, maar het verbaasde mij wel, dat de dominee zelf in de evolutietheorie geloofde. Dat is vaak niet zo gebruikelijk in kerken.

Wat kun je gebruiken voor het project?

Voor cultuur moeten we verschillende geloven beschrijven. Deze excursie kunnen we hier natuurlijk heel goed voor gebruiken. De dominee heeft het geloof aan ons uitgelegd.

Agenda.

Mei:

- 11 Kerkenraadsvergadering.
Weverakker 3, Koog a /d Zaan.
Aanvang: 20.00 u.
- 12 Boekenhuis op de avond.
Weverakker 3, Koog a /d Zaan.
Aanvang: 20.00 u.
Gelezen zal worden: De kabbalist.
Geert Kimpen.
- 14 Thomas evangelie laatste keer dit seizoen in 't Mirakel.
Aanvang: 20.00 u.

- 16 Leerlingenconcert Aleida van Dongen. Vermaning.
Aanvang: 20.00 u.
- 17 Stichting Recital. Het Midas Ensemble. Vermaning.
Aanvang: 20.00 u.
- 20 Poëziemiddag in Het leeshuis op de middag.
Parallelweg 16.
Aanvang: 14.00 u.
- 20 Eethuis. 't Mirakel.
Aanvang: 18.00 u.
Iedereen neemt iets mee.
- Juni:
- 4 Poëziehuis.
Dr. J. Mulderstraat 6 Zandijk.
Aanvang: 20.00 u.
- 9 Emily Dickinson House.
Dr. J. Mulderstraat 6, Zandijk.
Aanvang 20.00 u.

18

Verjaardagen.

Mei:

- 6 zr. A. van Sante - de Graaf.
10 zr. K. van Duuren - Oly.
11 mevr. E. Loosjes.
18 br. L. v.d. Laan.
30 zr. E. Honig - Woudt.
30 br. H. Latenstein.
- Juni:
- 2 zr. M. Sybrandy - Rijvordt.
3 zr. M. Nijntjes - Henry.
14 br. R. v.d. Velde.
22 mevr. M. C. Schagen.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Kerkdiensten.

Juli:

Mei:

3 Ds. T. Kindt.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. en zr. de Wit.
Lezer: zr. S. de Boer - Sabel.
Extra collecte: Rijper Sociëteit.

10 Br. A. de Jong.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. K. de Boer.
Lezer: zr. C. de Wit.

17 Ds. T. Kindt.
Organist: zr. P. Doeven.
Koster: br. K. de Boer.
Lezer: br. IJ. Aalders.

24 Ds. T. Kindt.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. R. van der Velde.
Lezer: br. K. de Boer.
Extra collecte: D. G. Zending.

31 Dienst in Zaandam.

Juni:

7 Gezamenlijke dienst in Koog a /d
Zaan.
Ds. T. Kindt.
Organist: zr. P. Doeven.
Koster: br. Jan Leguijt.
Lezer:

14 Ds: H. v.d. Horst - v.d. Sluis.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. J. Leguijt.
Lezer: br. IJ. Aalders.
Extra collecte: St. op de Brug.

21 Ds: L. v.d. Zee - Brussee.
Organist: zr. P. Doeven.
Koster: br. en zr. de Wit.
Lezer: br. A. van Ballegooijen.
Extra collecte:

28 Dienst in Wormerveer.
Ds. B. Dicou.

5 Ds: J. den Ouden.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. K. de Boer.
Lezer: br. W. de Boer.
Extra collecte: D.G. Wereldwerk.